

{ אז נדברו }

פרשת כי תשא תשפ"ב | לסדר: "טוב לב משתה תמיד" | גליון מספר: 547

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס
(ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

הדוב המרקד... מש מש משנכנס אדר... כן תהיה לנו כן...

סוף סוף עומדים אנו בשלושים יום שלפני ימי הפורים האהובים... ולא יאומן!!! מגילת אסתר נקראת **איגרת!!!** וצריך לפשוט אותה כאיגרת!! והסיבה היא בגלל שמגילת אסתר היא תמיד עדכנית... כלומר: עקרונית מגילת אסתר זה לא רק כתבי הקודש... אלא זו **איגרת** רשמית שמרדכי שלח במיוחד לדור 2022... זה רק התעכב עד עכשיו... כי רק עכשיו הגיעה אותה שנת 2022... ואם תפתח את מגילת אסתר ותלמד אותה... **אתה תפגוש את התחושה באופן הכי מוחשי!!!**

אז נכון שאת המשפטים האלו כתבתי גם שנה שעברה ולפני שמונה שנים... כן... כל שנה מחדש זה שוב... שוב איגרת!! יש תחושה כאילו המגילה הזו נשתלה ונכתבה במיוחד לדור הזה...

ובכן: איפה מגילת אסתר פוגשת אותנו כעת ועכשיו בדור 2022 ?

אז ככה: מגילת אסתר היא כמעט היחידה שעוסקת **במלכות מדי ופרס!!!** גלות מדי ופרס בניגוד לשאר המלכויות היא היתה גלות הכי קצרה!!! אבל מצד שני למרבה האבסורד היא נחשבת להכי ארוכה!! למה? כי הז"ל מתעקשים לומר שאכתי עבדי אחשוורוש אנו... את הביטוי הזה לא מצינו לא על פרעה ולא על גלות בבל ולא גלות יוון... דווקא על גלות מדי ופרס... **איפה? איפה זה מתבטא שאכתי עבדי אחשוורוש אנו???**

התשובה היא: שגלות מדי ופרס בהגדרה אחת זה תרבות **הנהנתנות!!!**

אם יוון זה תרבות הגוף והקידמה והכפירה... אז מדי ופרס זה תרבות **ההנאות!!!** סגידה לנהנתנות!!! זה המסר שאחשוורוש מנחיל לנו לאורך כל הדרך... תעיין במגילת אסתר ותנסה להבין את המורשת של אחשוורוש... ליהנות וליהנות וליהנות... והכל מתחיל ונגמר בהנאה... ואיזה הנאה...? **של הרגע!!!** כעת ועכשיו וליהנות וליהנות... וממילא אצל אחשוורוש אין דקה אחת משעממת... כי כל רגע יש לו כריזה אחרת... רגע אחד הוא משתכר... ורגע אחד הוא לא נרדם... רגע אחד הוא מתחנף... ורגע אחד הוא מתעצבן... ואח"כ הוא נרגע... בכל רגע הוא חי את הרגע!! מה שבא לו באותו רגע... מה שמתאים לו באותו רגע... בלי שום תיאום וסינכרון בין רגע אחד לשני... ואם זה המסר שאחשוורוש מעביר לנו... אז לידער לידער... אכתי עבדי אחשוורוש אנו!!! אהנו עמוק בסיפור הזה, (אגב: הממשלה שלנו מאוד מזיכה את המאפיין הזה... אבל עזוב... אהנו מדברים על עצמנו) ואם ככה... אהנו צריכים באמת לקרא את אגרת הפורים העדכנית...

ובכן: חז"ל מגדירים את מלכות פרס: שהם נמשלים **לדוב!!** שאוכלים ושותים **כדוב!!!** ומסורבלים בבשר **כדוב...** וחז"ל מוסיפים עוד משפט אחד: **ואין להם מנוחה כ--דוב!!!** ואומרים המפרשים: שלדוב אין מנוחה... הוא כל הזמן מסתובב סביב עצמו... מה שנקרא הדוב המרקד...

וזה מאוד תמוה: כי באופי של הדוב יש סתירה מינינה וביה!!

מצד אחד הדוב הוא חיה כבידה שבקושי זזה... כל מי שהוא עצלן וקבע'ער שבקושי זז מכנים אותו דוב... (אגב: במקרה דווקא אלו שקוראים להם דוב הם זריזים במיוחד... אני מדבר על מי "שנאלצו להוסיף לו" את השם דוב...) ועד כדי כך!!!! שבגמ' בשבת (צד.) יש ה"א שאפילו שמקובלנו שמי שמטלטל בן אדם חי בשבת ברשות הרבים פטור כי החי נושא את עצמו... אבל מי שנושא פרסי יתכן שהוא חייב!!! למה?? כי מרוב שהפרסי הוא קבע'ער וכבד **כמו דוב** ולא זז מהמקום... אז יתכן שהוא נחשב ככפות ואז אין לו את הדין של חי נושא את עצמו (הגמ' בסוף חזרת בה ש'דמות רוחא הוא דנקיט לה") עכ"פ אתה רואה שדוב בדרך כלל לא זז!!!! ומאיך!!! דווקא לדוב יש מאפיין שאין לו מנוחה!!!! זה הרי בדיוק הפוך... **איך זה הולך ביחד???**

אז בדור שלנו השאלה בכלל לא מתחילה... תסתכל על אייפוניסט מצוי... אתה רואה בן אדם הכי רגוע ונינוח בעולם!!! כבר ארבע שעות אני רואה אותו באותה תנוחה... (הלוואי עלי... רק שבוע שעבר סיפרתי שאני לוקח ריטלין... אני לא מסוגל לשבת אפילו שעה וחצי על מקום אחד... והנה... תראה אותו...) **אז זהו שלא!!! ממש לא!!! טעות חמורה בדיאגנוזה!!!** האיפוניסט הזה שאתה רואה אותו פה כ"כ רגוע... רק לך זה נראה שהוא רגוע... אם תתבונן באצבעות המתנופפות שלו ובעיקר בעיניים המרצדות שלו... תשים לב שהאצבעות שלו כל הזמן זזות... הוא כל הזמן מדפדף... פותח עוד חלון... מגיב על עוד איזה הודעה מטופשת... אין לו רגע אחד של מנוחה בתוך הסמארטפון!!! הוא לא יכול לשהות אפילו חמש דקות מול טקסט אחד קבוע ולא משתנה... (לעומת בחור ישיבה שיכול לשבת חודש שלם מול דף גמ' לא מנוקד ולא מפוסק... ונו נו נו לו... ראו מה בין בני ל...) בקיצור: היום אתה יכול לראות בן אדם שנראה כמו דוב!!! נדבק לריצפה ולא זז מהמקום... וזה לא סתירה שאין לו טיפת מנוחה ושלוות נפש... ממש הדוב המרקד... **זה המאפיין של מלכות מדי ופרס!!!** תרבות של הנאה!!! ערך קדוש שנקרא ליהנות!!! אני צריך ליהנות... נו... אני נהנה או לא נהנה??

מי שחי כל הזמן סביב הנאות הוא בן אדם שאין לו מנוחה אפילו רגע... **ולמה?? מסיבה טכנית מאוד פשוטה:** מי שמעניין אותו רק כסף... אז בסיידר... הוא בנה לעצמו תכנית עבודה או ללכת על איזה השקעה... ויופי!!! מעכשיו עד סוף החודש הוא רגוע... כי יצאנו לדרך!!! אותו דבר מי שחולה כבוד... כמה שזה עושה אותו חולה אבל גם כבוד זה לא 24 שעות... כי... כי גם לכבוד יש את הרגעים שלו!!! יש את הרגע של הישיבה במזרח ומאז הוא רגוע... הוא מקסימום מחכה לפעם הבאה... בקיצור: לכל משאלת לב יש את הזמן שלה והיעוד שלה... אבל מי שחי על הנאות זה כאן ועכשיו 24 שעות!!! כי ליהנות זה משהו שאפשר לבדוק ולמצות אותו בכל רגע... האם אני נהנה או לא נהנה... ומי שחי על הנאות הוא כל היום על קוצים... **ההמשך בעמוד 6 בגיליון זה.**

לנצל את ימי השגרה להתחזק בהלכות חג השגרה...

אשתך אותך בנימה אישית... בתור כותב עלון התקופה הזו של חורף של שנה מעוברת הוא קצת מלחץ... זה סוג של עונת המלפפונים... בדרך כלל בכל שנה יש מעגל שנה קבוע... ויש תכנים קבועים שצריך איכשהו לפתוח אותם!! אלול תשובה, חשוון זה חומש בראשית... ולכל פרשה יש את התכנים שלה שצריך לפתוח אותם אם זה חסד ב-וירא וישרות ושידוכים בחיי שרה וכו' וכו' בחומש שמות קצת על שובבי"ם קדושה וקדושת החיים וכן הלאה כל השנה וכו'... **ואז מגיע שנה מעוברת ויש לך בבת אחת חודש שלם נוסף!!** והוא עוד מצטרף לשגרה הבין כך ארוכה של החורף... ומה יש לכתוב? אז בשביל זה כל פעם שמצטבר לי איזה מאמר שמדבר על נישא מסוימת אני נוטה לדחות אותו לתקופה הזו!! כשבאלו הכי אין תוכן מוגדר לכתוב עליו. (אגב: המאמר על ריטלין חיכה כמעט שלוש שנים ואני חושב שזו פשיעה מציד)

אז דבר ראשון: שהחיינו וקיימנו. כי בגדול כעת מסתיים עונת המלפפונים... ולא רק בגלל שיש כבר ססק (שקדוש בקדושת שביעית...) אלא בגלל שמשבוע הבא מתחיל ד' פרשיות ולמעשה עד פרשת בהעלותך אין שבת אחת של שגרה!!! (זה לא רק מזוית ראייה של כותב עלון שצריך חומר... אלא גם בספרים הקדושים יש כזו התייחסות שמשבוע הבא עד אחרי שבועות... זה כל שבוע הייחודי של) **אבל דבר שני: אדרבה!!!** גיליתי שיש מעלה מיוחדת דווקא לעונת המלפפונים... כי דווקא בימי השגרה הכי אפורים שאין שום דבר מוגדר שאפשר לדבר עליו... דווקא מכורח המחסור בנושאים... מתעוררים לדבר על דברים באמת חשובים ויודעים שבימים יום הם נדחים לפניה כי יש דברים יותר אקטואליים עונתיים לדבר עליהם... ואילו ברגע שהכל רגוע... דווקא אז פתאום נזכרים לפתוח נושאים שהם הכי חשובים לכל יום ויום בשנה...

לדוגמא: באחת השנים. שהיה אז בדיוק שנה מעוברת... ולי יש פחד גדול משגרה... (כן... כמו שיש כאלו שפחדים מציאה משגרה ככה יש כאלו שבדיוק הפוך). **אז החלטתי ללכת על מהלך מעניין**... הכל התחיל מזה ששמתי לב שהמשנה ברורה שלי בהלכות לולב ממש מקומת מרוב שימוש כי בערב סוכות הרי חייבים ללמוד את זה... וגם הלכות ליל הסדר (שם בסי' תע"ב תע"ג) גם זה מאוד משומש... מי מדבר על הלכות חנוכה ופורים שיש לי ממש קביעות ללמוד את זה כי... **"כי (אוסט) בא מועד..."** ולעומת זאת גיליתי שלמרבית האבסורד דווקא מ"ב הלכות תפילין והלכות ק"ש ותפילה והלכות ברהמ"ז וברכת הפירות... **זה ממש ממש לא משומש!!!** זה נראה כאילו לא נגעתי בזה מעולם... **למה? כי...** כי מה נעשה שתפילין מניחים כל היום... תאר לעצמך שמצות תפילין היתה רק בימי הפורים (שהרי יקר אלו תפילין...) אז רק היה מגיע שלושים יום קודם ימי הפורים כולם היו לומדים הלכות תפילין... היו שיעורים מגדולי הרבנים בהלכות החג... כל הבתים מאכער היו פותחים דוכנים... בודקים תפילין... מחליפים רצועות... מחדשים את הנרתיק (שלפעמים נראה מאוד מוזנח... אגב: למי שמחפש מתנה יצירתית כפורים אני ממליץ על נרתיק חדש של תפילין... סו"ס "ויקר") ותחשוב שמצות ציצית היתה רק בחנוכה... אה... מכ"ה חשוון במשכן התכלת וטליתניה היו מוכרים טליתות עם סופגניות... ובישיבות קטנות היו לומדים איך לעשות ציצית... ואנשים היו מחדשים את הציצית שלהם לכבוד חנוכה או לפחות מכבסים אותה... ומה שבטוח... המשנה ברורה שלי בהלכות ציצית ותפילין היה בלוי ומשומש כהוגן... כי... "כי בא מועד..." אז מה נעשה שמצות ציצית ותפילין הם מצוות לא כ"כ "מצויות" בדורנו כמו לולב ושופר וחנוכה ופורים!!! מה נעשה שהם מצוות "נדירות"... רק פעם ביום או כל שעה... מה נעשה שאין להם מועד מוגדר שכולם ירצו ללמוד אותם כי... כי בא מועד... **ולכן!!! למרבה האבסורד** אין אף תקופה מוגדרת ש-רבותי: צריך ללמוד הלכות ציצית או תפילין ומיאלה את ההלכות של שמנים ופתילות של חנוכה אין אחד שלא יודע... ואילו את ההלכות הכי חמורות של הנחת תפילין במקום הראוי והכשרות של התפילין עצמם שיש הרבה מאיתנו שפסע בינם לבין אויס תפילין!!!! דווקא את ההלכות החמורות והיומיומיות האלו... את זה אנחנו לא יודעים... ולמה?? מסיבה מגוחכת לגמרי: כי אין לנו תאריך רשמי ללמוד את זה...

כתוצאה מהאבסורד הזה... החלטתי שזהו!!! החורף המעובר הזה... כל חודש (או כל שבוע... תלוי איזה נושא) הוא ערב יום טוב... החלטתי שחודש טבת הוא **ערב חג התפילין**... שלושים יום קודם החג צריך לעסוק בהלכות החג... התחלתי ללמוד הלכות תפילין במרץ... **ולא שיקרתי!!!** לא תאמינו!!! אבל באמת בסוף אותו חודש... מיד קמתי בבוקר והלכתי ו... והנחתי תפילין!!! ויש לציין שזה היה תפילין יותר מהודרות והיו מונחות גם במקום יותר מתאים כי סידרתי את הקשר של ראש... וגם ידעתי עוד כמה הלכות מעשיות שלא ידעתי אותם עד כה... ואז בראש חודש שבט החלטתי שמהיום זה **שלושים יום קודם החג של ציצית**... ובאמת בדיוק ב"ח אדר לבשתי ציצית... אה... מה תגיד... על מי אתה "עובד..." הרי לבשת ציצית גם בכ"ט שבט וגם בט"ז שבט?? אז מה... **מה זה סותר את ר"ח אדר**...

בקיצור: לא רק שלושים יום קודם החג צריך ללמוד הלכות החג!! גם בתוך החג אפשר ללמוד... ובקיצור: משנה ברורה חלק א' וב' בודאי זה **ממש הלכות חג בחג**... ואתה יודע מה... אם עכשיו יש התעוררות כללית בציבור בעקבות המחזור החדש של לימוד מ"ב בדרשו... אז קדימה... הנה... זו הזדמנות להתחיל ללמוד ש"ע מ"ב אורח חיים...

עכ"פ דווקא בימי השגרה הכי אפורים... דווקא כשאין עניינא דיומא שתופס את הראש... דווקא אז זו הזדמנות לפתוח נושאים שהם תתמידי מהותיים!!! ונראה לי שזה סוג של אומנות... זה משהו שצריך לרכוש אותו... לדעת להחליט שהחודש אני פותח את הנושא של הלכות ברכות... מה הקשר?? אין צורך בקשר... זה דבר שצריך פעם שנה לרענן אותו והוא לא פחות מיוחס מהלכות סוכה ולולב חנוכה ופורים... אבל סו"ס קשה פתאום להיצמד לנושא הלכתי ללא שום סיבה מוגדרת... אז בשביל זה עם ישראל יצירתי... ובשובבי"ם תופסים טרמפ על הלכות שבי"ז... וזה כבר חכמה!! איך כן למצא את ה"תליה"... על איזה תאריך ואיזה הקשר לתלות ולהסמך נושאים הלכתיים?? מה שבטוח... בפורים לא צריך להיות יצירתי במיוחד!! פורים זה תפילין!!! מי שכבר עשרות שנים לומד מידי שנה את המקצת הלכות שיש בפורים והוא כבר בקי בהם... אפשר לפתוח ראש ובפורים הקרוב אתה תעשה סיום על הלכות תפילין... גם אם לא על סימן ל"ב אבל לכה"פ על סימן ל"ז ובפרט סי' כ"ה כ"ז... ואם אתה רוצה עוד משהו... פורים זו הזדמנות להתחזק בברכות ק"ש של מעריב... כי אם תשים לב ברכת הרב את ריבנו זה ממש המילים של ברכת "אמת ואמונה"... אה... הנה לך דוגמא של קשר מאוד מינורי שאפשר כבר להיתלות על זה...

התבטלות לצדיק... כמה ועד כמה???

יש סוגיה מאוד רגישה ונפיצה... סוגיה שנקראת **"התבטלות לצדיקים!!"** האמת היא שאני לא אוהב לדבר על זה... מסיבה פשוטה: כי הניסיון הוכיח שבנושא הזה הציבור שלנו מתחלק לשתי תפיסות עולם מאוד קיצוניות!!! יש כאלו שהנושא של התבטלות לצדיק לא קיים אצלם... לא רק שזה לא קיים... זה אפילו זר ומנוכר להם והם לא מסוגלים לשמוע שיש בכלל כזה נושא... **ומאידך:** יש את הקבוצה השניה או יותר נכון היא הקבוצה הראשונה. שהתבטלות לצדיק אצלם זה אחד מהיסודות הכי מהותיים שכל היהדות כולה נשענת על זה...

ומיאלה לפתוח את הנושא הזה... מה שאני אכתוב ואיך שאכתוב אני תמיד אחטוף מכל הכיוונים... כי מי שלא מכיר בכלל במושג של התבטלות לצדיק... יצעק עלי מאיפה הבאת את ההמצאה הזו ומי שכן חי את ההתבטלות לצדיק אני אף פעם לא אצליח להציב את הסוגיה במקום המספיק מכובד וראוי והנכון... כי סו"ס אני ליטאי...

אבל בכל זאת... בא נפתח את הנושא... סו"ס הוא חשוב... **ובכן: דבר ראשון:** לכל ידידי הליטאים: איתכם אני מרגיש יותר היימיש לעצבן ראשון... תדעו לכם שיש מושג שנקרא התבטלות לצדיק!!! **יש!! נקודה!!!** יש על זה עשרות מאמרי חז"ל מפוזרים... כל החולק על רבו כחולק על ה'... וכל המתרעם על רבו וכו'... וכל המהרהר אחר רבו כמהרהר אחר השכינה (עיין רמב"ם הל' ת"ת ה"א) וכל הנהנה מסעודה שת"ח וכו' כאילו נהנה מזיו השכינה... ויש עוד הרבה הרבה מאמרי חז"ל שיש מושג של התבטלות לאדם השלם בקדושת יוצרו!! וזה מצות עשה דאורייתא "ולדבקה בו" הדבק בחכמים ותלמידיהם באכילתם ובשיחתם... (עיין ספר המצוות לרמב"ם) בקיצור: זה קיים! וא"א להכחיש את השמש,

רק מה?? איפה!!! זו השאלה הגדולה... איפה ממקמים את זה בדיוק?? מה הפורפורציות? עד איפה ההתבטלות אמורה להגיע?? איפה הביטוי האישי שלי בעבודת ה' קיים, ואיפה הוא מסתיים כי אני מתבטל לצדיק... **זה הסיפור הגדול!!!** זו המדוכה שעליה אפשר לגשת למשא ומתן... ומסתמא סביב זה היה גם מחלוקות בין גדולי עולם בדורות עברו... ואגב: מי שחושב שהנושא הזה בכלל והמאמר שלי בפרט מתיימר להיכנס לויכוח העתיק בין מתנגדים לחסידים... אז זהו!! שממזמן ממזמן זה כבר לא כך... אצל הליטאים יש היום התבטלויות לצדיקים שלא מביישות אף חסידות... ומיאלה נא!!! אין נא אלא לשון בקשה... נא לא לקחת את הסוגיה הזו למגרש המגזרי...

ואגב: במאמר המוסגר: הסיבה ש"נפל" עלי הנושא הזה דווקא בשבוע הזה... זה בגלל כמה פסוקים בפרשה זו שלענ"ד מבטאים את **פסגת ההתבטלות לצדיק** שאנחנו רואים בתורה... היה זה אחרי חטא העגל שעם ישראל היו נזופים למקום וה' לא רוצה לדבר איתם... והסרסור היחיד זה משה רבינו!!! כעת אין לעם ישראל רשות להתקרב לה'... יש עורך דין שנקרא משה!! ועל התקופה הזו נאמר הפסוק: **"יובשה יקחו את האוהל... והיה כצאת משה אל האוהל יקומו כל העם ויניצבו איש פתחו אוהלו והביטו אחרי משה עד בואו האוהל..."** שים לב: בתקופה הזו עכ"פ... לעם ישראל אין גישה!! אין תקשורת ישירה לה'!! הגישה היחידה שלהם היא רק דרך משה... ולכן כשמשה יוצא מהאוהל כולם יוצאים בחרדת קודש. ומביטים אחריו ומשתחווים... אז אין וכמה... ואיפה הגבולות... זו אמנם סוגיה ארוכה מני ים... אבל רק בשביל טעימה קטנה...

בעמוד 3-4 בגיליון זה נרחיב אי"ה בנושא זה...

על דעת העורך בלבד!!!

שלושת סוגי ההתבטלות לצדיקים...

לצערי הרב אני לא כהן (גם לא לוי... מה לעשות... סבא שלי חטא בחטא העגל) וכשאני רואה את חבר שלי הכהן אוכל תרומה אני נתקף בקנאה צורבת!!! יש לי כיסופים מאוד גדולים לזכות גם אני לאכול תרומה... מי יתן ואזכה לכה"פ פעם אחת בחיים לאכול תרומה או חלה!!!

אבל לא!!! אסור לוי! בפרשה הקודמת למדנו: "וזר לא יאכל כי קודש הם..." וכנראה לעולם לא אזכה לטעום אפילו חצי כזית תרומה... אסור לוי!!! טוב... אני מקבל את זה באהבה... סו"ס יש מעמדות בכלל ישראל... יש כהן ולוי וישראל... ואני לא כהן!!! עד כאן אני עוד סופג את העלבון... אבל!!! בדיוק שבוע שעבר עברתי ליד הרפת של חבר שלי הכהן ואני רואה אותו נותן לפרה שלו לאכול תרומה... ולא רק זה... ראיתי שגם העבד כנעני שלו אוכל תרומה... כן... הכהן יכול להאכיל תרומה לבהמתו ולעבד כנעני שלו... כאן כבר לא יכולתי לסבול יותר:

סליחה... מי יותר חשוב: אני או פרה?? אני היהודי או עבד כנעני??

נכון שאני?? אז איך יכול להיות ש-לי אסור לאכול תרומה... למה? כי אני זר!!! אני לא מספיק קדוש וטהור בשביל לאכול תרומה... ואילו הפרה הזו? היא כן? ! ! ! היא יותר קדושה ממני? ! מילא חבר שלי... הבנתי... הוא כהן... אבל הפרה שלו... למה היא יותר מיוחסת ממני??

מה התשובה?? ברור שאני יותר חשוב מהפרה של חבר שלי הכהן!!! אבל אדרבה... דווקא בגלל החשיבות שלי... לכן לי אסור לאכול תרומה ולבהמה של הכהן מותר... **ולמה? מה ההיגיון??**

כי הבהמה של הכהן... דווקא בגלל שהיא בהמה... אז היא לא בריה שעומדת בפני עצמה!! אין לה אישיות ושם עצם מצד עצמה... ממילא היא מתבטלת לגמרי וכל כולה ממונו של כהן ומהמקום הזה הכהן יכול להאכיל אותה תרומה... אבל אני?? דווקא בגלל החשיבות שלי! שיש לי מעמד וחפצא בפני עצמי... אז הכהן זה כהן ואני **זר** בייחס לכהן... אותו דבר לגבי העבד כנעני... היות והוא אבק אדם ואין לו שום אישיות בפ"ע... ממילא בכל ישותו הוא מתבטל למעמד של הכהן ומהמקום הזה הוא יכול לאכול תרומה. אבל אני. דווקא בגלל שיש לי חשיבות וערך בפני עצמי. אני לעולם לא אוכל למחוק לגמרי את האישיות שלי ולהתבטל לגמרי לכהן... (וזו הסיבה שרק עבד כנעני יכול לאכול בתרומה אבל עבד עברי לא)

אבל תכל'ס: סו"ס כפי שהקדמתי יש לי כיסופים נוראים לתרומה... מקודם קנאתי בכהן שאוכל תרומה... ועכשיו יש לי מישהו חדש שאני מקנא בו... אני מקנא **בפרה** של הכהן!!! **בעבד כנעני** של הכהן!!!

חבל... אם הייתי הפרה של הכהן הייתי זוכה כעת

להתקדש בקדושתו של אהרן ולאכול תרומה... ועכשיו בגלל שאני בן אדם אז אני מורחק משולחני של מקום... קוראים לי זר... אאאוף... חבל... לו הייתי זוכה להיות פרה הייתי הרבה יותר קדוש וטהור... אה... מה אתה אומר???

ברור שלא!!! **בחיים אל תקנא בפרה של הכהן!** כי נכון... הפרה של הכהן באמת "זוכה" לאכול תרומה... אבל זה רק בגלל שהיא בהמה!!! בחיים אל תקנא בבהמות!! גם פרה שזוכה לקדושה הכי גדולה סו"ס היא פרה והיא עושה מו!!! ואתה יודע מה?? פעם חשבתי לעצמי: כתוב בגמ' שרב יוסף התבטא על עצמו שכשהמשיח יגיע... מרוב נכונות להתבטל למשיח ה' אני מוכן לשבת בצל גללי החמור של המשיח. כך אמר רב יוסף... ואני לא מבין: לי יש הצעה הרבה יותר קוסמת... אני מוכן להיות **החמור של המשיח בעצמו??** למה לשבת בצל גללי החמור של המשיח... אם כבר אז כבר... אולי אני אהיה החמור של המשיח בעצמו??

מה התשובה?? לא!!! חס ושלום!!! את זה רב יוסף לא מסכים בשום פנים ואופן!!! להיות חמור של המשיח זה אמנם זכות גדולה... הרי רבי יוחנן כבר התבטא שאנחנו כחמורים **ולא** כחמורו של רבי פנחס בן יאיר... זאת אומרת: החמור של ר' פנחס הושפע מקדושתו של ר' פנחס **עד כדי כף!!!** שהחמור של ר' פנחס היה במדרגה יותר גבוהה מאיתנו... אבל עדיין!!! סו"ס הוא חמור ואתה בן אדם!!! ולפי חמורים של ר' פנחס בן יאיר לא מתקרבים למעלתו של יהודי הכי פשוט בעל בחירה (למרות שאותו יהודי הוא כמו חמור ועוד פחות מחמורו של ר' פנחס כדברי רבי יוחנן) ולמה?? כי כל הסיבה שהחמור של ר' פנחס בן יאיר במדרגה יותר גבוהה מאיתנו... זה דווקא בגלל שהוא חמור ואין לו אישיות מצד עצמו... ולכן ברגע שהוא זוכה לשמש את האדם השלם ר' פנחס הוא נהפך להיות כלי שרת... אבל אני זכיתי להיות אדם!!! ואני בריה בפני עצמי!! הרבש"ע רוצה **ממני** משהו!! לא מספיק לרבש"ע שאני אהיה החמור של המשיח... ה' רוצה **אותי** מתמודד בצל גללי החומרות של דורו של משיח... מה שנקרא החומרות של החומרות של דור 2022 ולראות אותי למרות כל הניסיונות ממשיך להיות נאמן אליו ושב אליו... אז נכון... החמור של הכהן יאכל תרומה ואני לא... והחמור של ר' פנחס בן יאיר יזהר שלא לאכול טבל ואני עלול חלילה כן להיכשל... **אבל עדיין!!!** כשחמורו של ר' פנחס בן יאיר מת קברו אותו קבורת חמור... וכשיהודי הכי פשוט מת יש פה ספר תורה שנשרף וההתעסקות בו דוחה כל התורה כולה ואפילו הכה"ג נטמא לו... כי יש פה יהודי שה' רצה **אותו** לה' יש עסקים **איתו!!!** טוב... אז אני כבר לא מקנא לא בפרה של הכהן. ולא בעבד כנעני של הכהן... אבל יש מישהו אחד ויחיד ש-כן!!! כן שייך בו קנאה... תנחש מי??

אשת כהן!!! בת ישראל שנישאה לכהן... מכאן ואילך יכולה לאכול בתרומה... כאן זה כבר לא פרה... ולא עבד כנעני... כאן כבר מדובר באישיות לכל דבר... אבל ברגע שהיא נישאה לכהן היא נהפכת לכהן!! זה כבר אחשובע שידוך!!! יש מושג "שהיו בנותיהן משיאות לכהונה..." כאן יש כבר מקום לקנאה... יש פה בן אדם!! אישיות לכל דבר... ואם אותה אחת זוכה להינשא לכהן... אז נוסף על הכל היא נהפכת

להיות כהן...

עד כאן כל האריכות שכתבתי זה בתור הקדמה... כעת ברשותך על דרך משל: חשבתי לחלק את הסוגיה של התבטלות לצדיק לשלוש סוגי חלוקות: (אנא... קח את הדברים שלי בערבון מוגבל... אני אומר את זה רק בתור הצעה והמחשה)

יש **אשת כהן!!!** יש **עבד כנעני של כהן!!!** ויש **בהמת כהן!!!**

שלושת הדמויות הנזכרות כאן הם מצד עצמם לא כהנים... ובכל זאת ברגע שהם נטפלים לכהן הם נהפכים לחלק ממנו ורשאים לאכול בתרומה... **על אותו משקל בהתבטלות לצדיק:**

יש **את הסוג הראשון האידיאלי** ביותר של התבטלות לצדיקים שזה בחינה של אשה לבעלה... אשה היא **אישיות בפני עצמה!!!** יש לה עולם משלה!! חיים משלה!!! אבל היא בבחירתה וברצונה האישי החליטה להמליך את בעלה ולהיכנס תחת רשותו... ומאז היא **כמוהו בדיוק!!!** וישלטה **בנכסיה** **שווה בשווה!!!** ואם בעלה כהן היא מהיום אוכלת בתרומה... למה?? כי היא כהנת!!! אשת כהן- **היא בעצמה כהנת!!!**

זו ההתבטלות לצדיקים האידיאלית!! מדובר בעובד ה' שיש לו את עבודת ה' הפרטית שלו... הוא עושה שטייגן גדול בעבודת ה' האישית שלו... אבל במקביל כמו שיש תפילה שבלחש ותפילת הציבור... ככה יש צדיק או תלמיד חכם שהנהגת הציבור מסורה לו והוא מתבטל אליו ובזה הוא זוכה להשפעות גדולות... זו ההתבטלות האידיאלית!!

אבל חוץ מאשת כהן... יש עוד מישהו שאוכל תרומה... **העבד כנעני של הכהן!!!** כן... יש יהודים קלאסיים... שאין להם עבודת ה' משלהם... הם מצד עצמם לא מחפשים מי יודע מה להתעלות בעבודת ה'... הם בעיקר צריכים להסתדר עם הרבש"ע... בשביל זה יש להם איזה צדיק על כל צרה שלא תבא... שיקח אחריות על כל השאלות הגורליות שלהם ויברך אותם... וכמובן הצדיק לא מחלק ישועות בחינם... **יש לו דרישות!!!** בשביל להיכנס תחת ההנהגה של הצדיק צריך לקבל את מרותו ולהיכנע לדרישות התובעניות בעבודת ה' שהוא תובע מצאן מרעיתו... בקיצור: **זה כבר בחינה של עבד כנעני של הכהן!** העבד כנעני גם זוכה לאכול בתרומה כמו האשה של הכהן. **אבל נא לא להתבלבל!** אל תעיז להשוות את העבד כנעני של הכהן לרבען של הכהן... (זה יהיה יומך האחרון...)

הרבען של הכהן אוכלת בתרומה כי היא בעצמה כהנת!!! אותו עובד ה' שיש לו התבטלות לצדיק... זה לא עוד איזה עבד כנעני ללא אישיות שסמוך על שלחנו של הכהן... כאן מדובר בעובד ה' שיש לו אישיות מצד עצמו! יש לו עולם שלם של עבודת ה' יחידית משלו!! (ידיד נפש אב הרחמן נאמר עליו לא פחות מהרבי שלו... אני מתכוין לומר: **שאב הרחמן** הוא **ידיד נפש** שלו בדיוק כמו לבו) רק מה?? בזה שהוא זוכה לקיים את

עם תורתנו הקדושה שרוצה מאיתנו עוד כמה דברים חוץ מאמונת צדיקים... עד כאן הוצאתי קיטור... **אבל מה התשובה???**

אדוני היקר... התבלבלת... ערבבת בין האשת כהן לבין העבד כנעני של כהן ובהמת כהן!!! יש יהודי שהרמה הרוחנית שלו מתחילה ונגמרת **בהמת צדיק**... הוא בעצמו גארנישט מיט נישט... ועליו!!! עליו מספרים את כל הסיפורים האלו... אצלו הכל מתחיל ונגמר בזה שהוא הלך לצדיק והאמין בצדיק והצדיק סידר לו את החיים וזהו!!! פה נטמן!!! הסיפורים האלו הם אמיתיים ונכונים בשביל סעודת מלווה מלכה... אבל צריך לדעת שעובד ה' אמיתי... **אצלו לא זה הנושא של התבטלות לצדיק!** גם היהודי החביב שמחפש אתונות והגיע לצדיק וראה ישועות... עם כל הכבוד... **לא זה הנושא!!!** זה בשביל זה מתבטלים לצדיק!!!

גם אם יהיה מאות סיפורים על קדושי עליון שהגיעו אליהם והם ברכו ואז הגיע הישועה... אל תשכח שזה שאותו צדיק שבירך היה צדיק מאוד גדול... זה לא סתירה שהיהודי שבא לבקש את הברכה הוא היה עגלון כפרי פשוט... אז הסיפור מאוד יפה!! מאוד מחזק עגלונים... והאמת היא שזה מחזק גם אותנו כעובדי ה' שהנה... תראה איך שה' מחבב את הצדיק "ותגזר אומר ויקם לך"... אבל ההללו... לא להיתקע עם... לא בשביל זה אנחנו מתבטלים לצדיקים!!! הנושא של התבטלות הוא הרבה יותר מרומם ונאצל... ואחרי מלווה מלכה שכזה צריך לזכור שאם אנחנו נשאיר את הצדיק רק עם העגלונים... הוא ישאר בודד כמו כהן שנשאר רק עם בהמות ועבדים כנענים... הצדיק צריך גם עובדי ה' מופלגים שיש להם עולם שלם משלהם של עבודת ה' פרטנית... ומהמקום הם יודעים להיות מקושרים ומתאחדים לעבודת הכלל והאגודה אחת שנעשית ע"י משיח בן יוסף שבדור שהשמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לו ונותנים לו את שרביט ההנהגה בהמלכת ה'...

ואתה הבקורת... שפוגש את המקום של ההתבטלות לצדיק רק מהסיפורים של הישועות ובקשת אתונות... הגיע הזמן שתבין שלא נכנסת בשער הנכון!! זה השער של העגלונים... ויש עוד שער בהתבטלות לצדיק שזה כבר דברים העומדים ברומם של עולם... ויתכן שגם נחלקו בהגדרות העדיניות של זה גדולי עולם... אבל גם כשיש מחלוקת בדקויות של ספירת צדיק זה לא קשור לעגלון של מלווה מלכה... זה כבר קשור לעבודת ה' צרופה של התבטלות להנהגה של אגודה אחת לעשות רצונו יתברך בלבב שלם... בקיצור: לא להישאר עגלון... וגם לא להסתכל על השני כעגלון...

קנייבסקי שליט"א או בכל חדר המתנה של אדמו"ר שיש לו קהילה עם שכבות שונות של אנשים... **וכאן מתחיל הבלבול!!!** כי בסופו של דבר נכון שכולם רוצים להיכנס לאותו מקום ולאותו צדיק!! **אבל צריך להבחין שיש פה שלוש רמות שונות של אנשים**... יש פה אחד שיושב כאן והוא עובד ה' מופלג!!! יש לו חשיבות עצומה לא הרבה פחות מהצדיק... נכון שהוא יושב כעת בהמתנה בהכנעה כמו כולם... אבל גם לאשה יש הכנעה מול בעלה וזה לא סתירה שיש לה חשיבות כמוהו... הוא עובד ה' בפני עצמו **ובמקביל** הוא מתבטל להנהגת הכלל של הצדיק והוא מגיע לקבל עצה ותושייה או אפילו ברכה... אבל לצידו יושב יהודי פשוט יותר... אמנם איש טוב ונעים הליכות והוא בסיידר. אבל אין לו עבודת ה' פרטית משלו... והוא מתבטל לצדיק שיקח אחריות על המחדלים שלו... במילים אחרות: הוא רוצה שהצדיק ישלם עליו ביטוח לאומי לרשב"ע... ובשביל שזה יקרה הוא צריך מידי פעם לדפוק חשבון אצל הצדיק בשביל חידוש מרשם או ריענון נהלים... אז נא לא להתבלבל!!! זה ששניהם מתבטלים לאותו צדיק זה לא עושה אותם שוים!!! אפילו לא בצחוק!!!

וכאן מגיע היהודי השלישי שהוא בכלל לא בתורת... מעשיו כבהמה... **והחידוש הגדול** שגם ליהודי כזה מינימלי יש מקום תחת המטריה של הצדיק... (אגב: פעם שקלתי להיות צדיק... ומחר מאוד ויתרתי על זה באדיבות... אין לי כח להתעסק עם כאלו פרצופים ובדאי שלא לקחת עליהם אחריות...) אותו יהודי מגיע לצדיק כמו אבק אדם... ובעקרון ליהודי הזה אין הצדקה להמשיך להתהלך כאן על פני האדמה... אבל היות והוא בחר להיות הבהמה של הצדיק... והצדיק פורש עליו חסות ו... ובזכות זה הוא יכול לאכול תרומה... הצדיק מרעיף עליו ברכות וישועות וזה עובד...

וכאן אני נכנס עם האופי הליטאי הביקורתי שלי (ושל עוד כמה כמוני) שלא קבלתי חינוך על התבטלות לצדיק ואני מופיע כמו איזה מפקח חיצוני לבדוק מקרוב מה זו הסוגיה המעורפלת של התבטלות לצדיק... ואני רואה איזה פרצופון עם אייפון שמוכן לשלם הון תועפות על נר של הבבא סאלי... או לחילופין כל מיני אנשים שהרמה הרוחנית היא מתחת לכל ביקורת והדבר היחיד שהם יודעים לעשות זה התבטלות לצדיקים... **ומה שהכי מטריף את דעתי** זה הסיפורים הקבועים שחוזרים על עצמם!! הוא הלך לצדיק והצדיק בירך ואז הכל הסתדר... ועוד סיפור כזה ועוד אחד... וכשאתה שומע יותר מחמש עשרה סיפורים אחד אחרי השני שהכל התחיל ונגמר בללכת לצדיק והוא בירך והגיע הישועה. **כי אני פתאום דופק על השלחן בכעס ו... ובצדק!!!** סליחה רבות... מאיפה הבאתם את המנגינה הזרה והמנוכרת הזו?? למה לא חשבתם על אפשרות ללכת לרשב"ע ולבקש ממנו ישועה?? אם יש לכם בעיות בחיים למה לא חשבתם לרגע אולי צריך לחזור בתשובה ונחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד ה'... **פעם זה היה מופצץ אותי**... איפה הרשב"ע פה בכל הסיפור??? אין יידישקייט... אין תפילה... אין לחזור בתשובה... אין תקשורת אינטימית עם הרשב"ע... יש רק ללכת לצדיק והוא מברך וצריך אמונת צדיקים ושם הכל מתחיל ונגמר... והתסכול הזה מאוד הרחיק אותי (ומסתמא עוד כמה כמוני) מהנושא של התבטלות לצדיק ובצדק!!! כי אתה שומע פה משהו לא נכון!!! משהו שלא מתואם

העשה "ולדבקה בו"- הדבק בחכמים ותלמידיהם... על ידי זה הוא זוכה לשפע מבחינה של הנהגת הכלל שזה מגיע ע"י הצדיק... **ממילא אל תשווה אותו לרגע למי שעומד מאחוריו בתור!!!** זה שעומד מאחוריו בתור... זה יהודי עממי שצריך ישועה והוא בסה"כ צריך להסתדר עם הרשב"ע... ובשביל זה יש לו צדיק שהוא בא אליו לשאול איפה האתונות... זה שהוא מצייט לצדיק ומקבל את מרותו במיילי דשמיא זה בהחלט מזכה אותו בלהתקדש גם הוא ולאכול "תרומה"!! זה מעניק לת"ח ולצדיק את הכח לפעול בשבילו כמו שמשא אומר לחותנו "כי יבא אלי העם לדרוש אלוקים..." וכשזה כך, אזי יש כח לצדיק להיות בבחינה של "היה אתה לעם מול האלוקים..."

עד כאן הסוג השני של ההתבטלות לצדיק!!! אז בא נסכם לבנתיים: אמרנו שיש התבטלות מסוג של **אשת כהן!!!** ויש התבטלות מסוג של עבד כנעני... וכעת ניגש להתבטלות הנמוכה ביותר... **בהמת כהן!!!**

יש יהודים מינימליים לגמרי. מדובר באנשים מסורתיים.. בקושי שומרי תורה ומצוות... אבל יש להם התבטלות לצדיקים מעוררת השתאות. הוא מסוגל להגיע לצדיק ולהשתטח לפניו בהכנעה גמורה... ולפעמים זה אפילו מעורר או חלישות הדעת או לחילופין סימני שאלה... מה הסיפור פה?? מצד אחד יש פה יהודי שאוחז במדרגה של התבטלות לצדיק ואילו מצד שני... אם יש לו כוז מדרגה של התבטלות לצדיק.. אז איפה הוא בכל שאר חלקי היהדות??? למה הוא בקושי שומר שבת... בקושי אוכל כשר... מחזיק סמארטפון... ובכל זאת מתבטל לצדיק?? איך זה הולך ביחד??

מה התשובה??? כאן זה כבר **בהמת כהן!!!** יש אנשים פשוטים פשוטים שהם בגדר **אבק אדם!!!** מדובר בן אדם שאין לו כמעט שום שייכות לרוחניות... זה אנשים שההגדרה התורנית שלהם שהם "אנשים שמעשיהם כבהמה..." כלומר: זה לא מומר שמכיר רבונו ומתכוין למרוד בו... הוא פשוט לא חושב מה הוא עושה... לא חי עם חשבון... חי כמו בהמה... בן אדם שמעשיו כבהמה... זה מצב ממש לא אידיאלי... **אבל אחרי שזה מה שיש!** ואין לו תכנית לשנות את רמת החיים הרוחנית שלו... לכה אחד ההמלצה הכי טובה היא: **שאם אתה כבר בהמה... בא תהיה בהמה של כהן!!!** ככה תוכל לכה"פ לאכול תרומה... תתבטל לצדיק... תבא לצדיק בהכנעה ותתן לו פידיון. תתבטל מול האדם השלם בקדושת יוצרו וככה לפחות תהיה גם אתה קדוש... **ולא מצידך** אלא מצד הקדושה של הצדיק שאתה מתבטל אליו ואתה כמו חמור שלו... אם לך אין שכל לשמור על עצמך מתקלה לפחות תהיה האתון של הצדיק!! ואז לכה"פ בזכות הצדיק.. ה' לא מביא תקלה על בהמתן של צדיקים... ככה ה' ישמור עליך בזכות הצדיק שתעבור את העולם במינימום נזקים.

ושלושת האנשים האלו נפגשים באותו חדר המתנה אצל הצדיק!!!

באותו חדר המתנה לזכות להיכנס אצל מן ר' חיים

סיפור מתח!!! ר' חצקל מתנייד עם מאתיים עבדים מאוזבקיסטאן...

היה זה בערב פסח!!! ממש בימים הלחוצים ביותר... ביום י"ב בניסן... ירושלים כבר מלאה צאן אדם... כולם עסוקים או בספירת שבעה ימי טהרה... או בהכנות אחרונות לקראת קרבן פסח והשבתת חמץ ושארור...
ופתאום זה קרה בניגוד לכל התכניות!!! לא... לא קרה משהו עצוב חלילה... משהו דווקא שמח... אבל... אבל קצת מפתיע...
גברת לוי ילדה בן בשעה טובה ומוצלחת!!! בום!!! סליחה... לפני הבום דבר ראשון מזל טוב... וזכו לגדלו... אבל אחרי הכל יש פה הלם גדול! כי תמיד ההסדר היה שיש תורנות... אבא נוסע עם הילדים הגדולים לפסח ראשון בירושלים... וגברת לוי היתה מגיעה לפסח שני לירושלים עם הקטנים... אבל השנה שידעו שבשעה ש"ב בפסח שני יהיה פה טומאת לידה והיא לא תוכל להקריב... אז גברת לוי התאמצה והגיע לירושלים כבר לפסח ראשון כדי לזכות כן להקריב!!! ופתאום זה קרה והמשמעות היא שגברת לוי לא תוכל להיות לא בפסח ראשון ולא בפסח שני... אבל בסיידר... העיקר בשמחות... וברוך ה' נולד תינוק בריא ושלם... רק צריך לעכל את השינוי בתכנית... כעת מחפשים מישהו שילך לבשר לילדים שנשארו בבית עם הדודות שנולד להם אח ויש ברית בחוה"מ בירושלים... ושיבואו!!! ושיבואו לירושלים... בלאו הכי הם לא יבואו עם אמא לפסח שני... כי רק בכ"ב אייר ימלאו לה ארבעים יום ואז נעלה כבר לרגל לחג השבועות.

כעת נעבור לנושא אחר לגמרי!!! ר' חצקל הוא סוחר ממולח שאת רוב הונו הוא מקדיש להחזקת תורה... מדובר באיש חזק ואמין מאוד... לא נרתע מלהיכנס להרפתקאות מסוכנות ולקחת הימורים מלחיצים... ואכן לפני חודשיים הוא נסע מעבר לים... הוא נסע בכונה לאזור רגיש... למדינה שבדיוק פרצה שם מהפכה אזרחית... ותוצאה מזה הייתה אינפלציה גדולה והוא ניצל את זה לענייני מסחר... אחד מהעשירים הגדולים באותה מדינה היה בדיוק על הכוונת והוא מוכרח לברוח מהמדינה כמה שיותר מהר... והוא היה נחוש להתפטר מכל הנכסים שלו ובכל מחיר... ר' חצקל איכשהו הגיע אליו בדיוק ברגע הנכון... (אל תשאל איך) והבן אדם הציע לו עיסקא אדירה!!! הוא מכר לו לא פחות ולא יותר מאתיים עבדים במחיר אפסי!!! שמעתת?
מאתיים!!! ארבעה אוטובוסים מלאים בעבדים... וזה היה מבצע מאוד מסוכן... והכל נעשה במהירות ובחשך ובחסות החשיכה... רק חסר לנו שאחד מהעבדים יחליט להתמרד ולעורר פרובוקציות ומשטרת המהפכה בדרך אלינו... ר' חצקל הקר מזג לא התבלבל... נתן הוראה לעוזרים האישיים שלו להעמיס את כל העבדים על כמה כרכרות... הגענו מהר לים ויצאו בהפלגה סודית לארץ ישראל...

יש לציין שזה היה מבצע מאוד מסוכן והרהר חששות... העוזרים שנתלו לר' חצקל עברו שעות של מתח וחרדה שאין כאן המקום לפרט... אבל דווקא ר' חצקל נשאר חזק כחלמיש... לא ניכרו עליו שום סימני לחץ... והנה... סו"ס רואים מרחוק את חופי ארץ הקודש... כמה מהמלווים פרצו בבכי של פורקן... הנה... סו"ס הגענו לחוף מבטחים... **אלא שאז!!! דווקא כשהאניה עגנה בחוף יפו**... פתאום ר' חצקל נזכר להיכנס ללחץ!!! מהרגע שהמאתיים העבדים נכענים הציגו את רגליהם על אדמת ארץ הקודש... פתאום ר' חצקל התחיל להסתובב בעצבנות והיה ניכר עליו שהוא שרוי במתח נפשי גדול!!!
אחד מאנשי סודו של ר' חצקל ניגש אליו בשקט: מה קרה?? מה יש? בדיוק עכשיו?? כמה אתה במתח עכשיו?
ר' חצקל לקח אותו לפינה... אני רוצה שתבין: בדיוק כעת!!! מרחף סיכון על כל העיסקא!!! והפעם זה סיכון ממשי!!! במשך כל המסע המאתגר עד פה... לא היה סיכון כ"כ ממשי שיכול לאיים על כל העיסקא כמו עכשיו... ואם לא נהיה זהירים אנחנו עלולים להפסיד את כל המאתיים עבדים בדקה התשעים ותשע...

מה יש?? לא תאמיני... הסיפור הוא ככה: כאמור אני קניתי עבדים גויים מגוי שמכר לי אותם!! עד היום הם היו שייכים לגוי... ועכשיו שילמתי עליהם כסף והם נהפכו להיות עבדים שלי... כעת אני אמור להטביל אותם **לשם עבדות!!!** (כי סו"ס עבד הוא קצת גר... הוא צריך לקבל על עצמו **מקצת מצוות** ולכן צריך טבילה...) **ואכן מתחיל הסיכון הגדול!!!** לו יצויר שהעבד מכניס את הראש לתוך המים ומכריז: אני טובל לא לשם עבדות... אלא לשם גירות!! בטבילה הזו אני רוצה להיות יהודי... **הופה!!!** בשניה אחת הוא עשה את המחטף והתרגיל הגדול בחייו והוא נהפך בין רגע ליהודי והוא משוחרר ממני לאלתר... אני חייב שהטבילה תהיה מוגדרת בצורה הכי ברורה לשם עבדות ולא לשם גירות!!! (קצת מורכב להסביר כאן על רגל אחד למה זה ככה... אז ממש בקצרה: ע"פ תורה אין לגוי קנין בגוי אחר!! וממילא אותו גוי שמכר לי עבדים... ע"פ תורה אין לעבדים האלו דין של עבדים... הוא סתם השתלט עליהם... ממילא לא באמת קניתי פה עבדים... כי הוא לא יכול למכור לי מה שלא היה לו... אז מה כן קניתי פה?? **קניתי פה החול בשקל!** קניתי פה גוים שעד עכשיו הוא כבש אותם תחת ידו ועכשיו אני כובש אותם תחת ידי!!! ... כשנלך למקומו ונטביל אותם לשם עבדות... אם הכל ילך כשורה והם יוטבלו לשם **עבדות**... אני אעשה בהם קנין של עבדות ודריה... ומאותו רגע יש לי פה עבד כנעני ומכאן ואילך הכל בסיידר!!! אבל כל עוד שהוא לא הוטבל לשם עבדות... הוא כאילו נמצא **בשטח הפקר**... מצד אחד הוא יצא מהידיים של הגוי... ולי הוא עדיין לא נקנה... ממילא כל רגע נתון הוא יכול לנטול לשם גירות... והופה... הוא נהפך להיות מגוי משוחרר ליהודי גמור שאין לי שום שייכות ממונית בו... אם הבנת?? טוב... לא הבנת ננסה לקרא שוב אז תפתח את הסוגיה...) **אני רוצה שתבין:** אנחנו גרים פה בבני ברק... ולפי התכנית סיכמנו שמעמד ההטבילה לשם עבדות הוא בעוד יומיים... רק זה חסר לי... שגייע אחד מהשונאים שלי וילחש לאחד מהעבדים באוזן... תדע לך: אתה יכול לפדות ולשחרר את עצמך בשמונה שקל בלבד!!! איך?? בשעה ארבע לפנות בוקר... אתה הולך פה חמש דקות שמאלה וימינה... ואז בעיקול אתה מגיע למקווה ויזניץ... משלם שמונה שקל... נכנס בגלגלת... עושה קפיצה לתוך הבור של מקווה ומרים צעקה: אני טובל לשם גירות!!!! כל הזקנים שיהיו שם יקומו לראות מי צועק... ואז אתה תגיד להם: אתם עדים!!! טבלתי לשם גירות... וזהו!!! הוא יהודי גמור!!!!

תאר לעצמך מאתיים עבדים חומקים לי פה... ואני מפסיד את כולם... כל זמן שהיינו בחו"ל לא חששתי... סו"ס זה מידע הלכתי שרק יהודים יודעים אותו ורק הם יכולים להדליף אותו!!! אבל עכשיו שהעבדים נכענים מסתובבים לי בבני ברק כשכל אחד יכול להדליף להם את המידע הזה... מספיק לי איזה ארגון שמאלני לזכויות עבדים שינחת לי פה ויגלה לה מה ה"זכויות" שלהם והלך עלי... לכן אין ברירה!!! אני לא נותן להם לישון אפילו לילה אחד בבני ברק... אל תתנו להם לדבר עם אף יהודי דתי שעלול להדליף להם את זה...

העוזר האישי של ר' חצקל היה בההללם... תחשוב: איזה דרך תחתית עברנו עם העבדים האלו... איזה מעברי גבול עויינים היינו צריכים לשחד בשביל לעבור... איזה מהמורות מסוכנות עברנו איתם... ותחשוב שאחרי הכל!! דווקא עכשיו שאנחנו נמצאים במקום הכי בטוח... דווקא כעת הסיכון הוא הכי עדין!!! מדובר בסה"כ בהדלפת מידע!! מידע הכי גלוי ומפורש שמוכר בסוגיות ערוכות בגמ' ובשולחן ערוך ונושאי לים... ואם המידע הזה מגיע לעבדים האלו הם פשוט משתחררים מאיתנו לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה' צבקות... ומה אתה חושב... הרגע הכי מלחץ... זה דווקא הרגע של ההטבילה!!! כי זה הרגע שמצד אחד העבד טובל לשם עבדות!!! ובדיוק באותו רגע מכונן... אם הוא מחליט לכוין ולהכריז ש... אני טובל לשם גירות ולא לשם עבדות... הוא אויס עבד... בקיצור: מסוכן!!!!
רגע רגע... אבל מה כל הסיפור מתח הזה קשור לגברת לוי שילדה בן בשעה טובה ביום י"ב בניסן??
על כך בשבוע הבא אם ירצה ה'... נקווה מאוד שסוף הסיפור יהיה טוב... נכון לעכשיו הוא כחומר ביד היוצר...

חוב משבוע שעבר, אודות מצות הכנסת אורחים!

נשארתי בעל חוב משבוע שעבר... שבו סיכמנו שלאחר שדובר יותר מידי על זה שאי אפשר לחייב זו"צ לתת את הדירה...
דווקא אחרי שנתנו מקום של ביטוי לקושי שכרוך שבדבר... כעת להשלמת התמונה בא נתחוק ביחד במצות הכנסת אורחים...
ובכן: דבר ראשון: לא לזלזל בגודל המצווה!!! לא פעם יצא לי בעצמי לומר: נו... בדור שלנו איפה יש לך הדמנות לעשות הכנסת אורחים... כמעט רק בנתינת דירות... נו... אז לא ניתן??
בקיצור: סוג של נימה... ש... מה כבר מבקשים ממך... וגם את זה אתה לא נותן... אז זהו שלא!! זה בדיוק הפוך!!

בינינו לבין עצמנו... אני מוכן לארח אנשים בשמחה בבית שלי... מוכן לפנק אותם שלוש סעודות בשבת... ודווקא לתת דירה ריקה קשה לי... ובדור שלנו הקב"ה זימן לנו מצות הכנסת אורחים שלא מצאנו אותה בשום מקום!! לתת את הדירה שלך בעצמה...
דוק ותשכח... לא מצינו בשום מקום בחז"ל שכן אדם נותן את הדירה שלו בעצמה לשני!! אין כזו אופציה של הכנסת אורחים, יש במקרה הטוב "שואלת אשה מחברה כדי יין וכדי שמן" או כלי מחרשה... אבל לשאול ממני את הבית שלי בעצמו... כזו אופציה לא מוכרת לנו בחז"ל... כנראה בגלל שזה לא היה מצוי... ובדור שלנו מכל מיני סיבות התעורר כזה צורך... וממילא ההכנסת אורחים מהסוג הזה היא ההכנסת אורחים הכי מרוממת ומושלמת!! אדרבה... זה לא הכנסת אורחים המינימלית שמה כבר מבקשים ממך... ההיפך הגמור!!! בדורות הקודמים ההכנסת אורחים הסתכמה ב"גדולה לגימה"... באירוח לבבי... בהצעת חדר אורחים מאוד מושקע ונעים עם מצעים... והיום זה לתת את כסכל הבית כולו!! ובינינו... זה הרבה יותר קשה... ואם ככה: נא להעריך את גודל המצווה!!! זה שווה את המאמץ!!! זה לא הכנסת אורחים שגרתית!! זה הכנסת אורחים בקנה מידה שלא היה בשום דור, וה' הזמין לפנינו מנות כאלו גדושות של חסד... וכנראה שזה כדאי...

יש את השאלה המפורסמת: כתוב שכל מה שאברהם אבינו עשה לאורחים הקב"ה עשה לורעו במדבר, אברהם אמר: ואקחה פת לחם, ובשכר זה זכו בניו לארבעים שנה מן... אברהם אמר: יוקח נא מעט מים, וזכו בניו לבאר 40 שנה...

השאלה הנשאלת: גם אצלי בשבוע האחרון מישהו דפק בדלת ונתתי לו קצת לחם ומים... או איפה?? איפה המן והבאר??
או התשובה שעומדת לי על הלשון זה: **מי אמר שלא!!!** תחכה בסבלנות 200 שנה... זה-200.000 הצאצאים שיצטברו ממך במרוצת הדורות יזכו לפרנסה בריווח ולו בזכותך... כן... עניות זה לגלגל שחזור בעולם ומי שעושה צדקה וחסד עושה פנצ'ר בגלגל והוא מוכה את זרעו במה שנקרא "חובו למצוות" שיהיה גם להם את ההזדמנות להמשיך לעשות חסד כמורה

זו התשובה שלי!!! **אבל התשובה שמקובל לומר היא:** שאברהם אבינו עשה תמיד חסד... תמיד הכניס אורחים... **אבל באותו יום היה לו מאוד מאוד קשה!!!** הוא היה בשלישי למילה וכל תנועה הלכה לו בקושי... ולכן כל מנייה הכי קטנה שהוא עשה באותו יום קפצה לשחקים ונדיה מוננה סדר גודל של ארבעים שנה... אז במקרה שלנו שקשה לתת דירה... צריך לקחת בחשבון שאם נדע את מתן שכרה, או כל תנועה הכי קטנה וכל ארון שלב מחסיר פעימה שלא יפתחו לי אותו, וכל איזה תחושת סלידה של מי הולך להסתובב לי פה בבית ואיך הוא הולך להשאיר לי אותו... כל תנודה לב כזו שמכוון מקשה עלינו מאוד את המצוה **במקביל היא גם מוכה אותנו!!!** ובעיקר את הצאצאים שלנו... ואנחנו צריכים ישועות... בא נחליט שכל נתנת דירה... תחסוך מהילדים שלנו משכנתא של ארבעים שנה "במדבר"... או יותר נכון מאיתנו... לא משתלם??

(המשך) הדוב המרקד... ויהי בימי אחשוורוש!!!

כבר סיפורתי פה שזיכני ה' כמו הרבה יהודים טובים שאני יהודי עם קצת ערכים שרוב מוחלט של ההחלטות שלי בחיים אין לי פה שאלה מה אני רוצה!!! אלא **מה צריך!!!** (אגב: זה לא בהכרח גדלות נפש... כי בשלב מסוים בחיים זה כבר לא משהו שמגיע בבחירה... החיים פשוט מעמידים אותך מול כך וכך עובדות שצריך לעשות אחד שתיים שלוש ואף אחד לא שואל מה אתה רוצה...) וממילא ביום יום אני די רגוע!!! אני יודע שבשבת הקרובה אני **צריך** לנסוע ל... אין פה שאלה מה אני רוצה אלא **מה צריך**... ברוב ימות השבוע אין כ"כ שאלה מה בא לי לעשות עכשיו... אלא **מה צריך** לעשות עכשיו... ממילא אין פה נושא לדיון ואין מה להסתבר... אבל אחת לכמה זמן הרי צריך להשתחרר ולפוש... ועכשיו אנחנו יוצאים לטיול!!!

יוצאים ליהנות!!!! נו... מה עושים עכשיו?? עכשיו **נהנינו!!!**

ברגע שאני מחליט לצאת ליהנות... באותו רגע אני נכנס לדריכות ונהיה פקעת עצבים... כי כאמור אני עכשיו **נהנה!!!!** נכון?? לא לשכוח... ולכן יוצאים לטיול... עומדים בתחנת אוטובוס ויש לי שמש על הראש... אוי ואבוי **אני לא נהנה**... מה עושים?? הצילו!! אה... אז הסבירו לי שהנאה היא בטיול עצמו... ועכשיו זה הכשר מצוה... בתחנה לא תמיד נהנים... טוב... סבר וקבל... עלינו על האוטובוס... ופתאום נהיית רעב!! שוד ושבר... אני רעב!! **שלא תבי;** אני בדרך כלל לא מפונק... אבל היום אנחנו פה בשביל **ליהנות**... **ואני לאוו**!! **נהנה!!!** גיוואלד... אין ברירה... יורדים מהאוטובוס... קונים משהו... חוזרים לאוטובוס השני (קנינו יומי) ועכשיו נוסעים לטיול... **ליהנות-רבנות!!!!** ופתאום התייעפתי... זהו... לא רוצה כלום... אני רוצה עכשיו לישון... אולי נחזור... טוב... נחזור... עד שבאנו לרדת... עבר לי העייפות... בא נמשך... רגע... ואיפה הנגן?? אאוף... נגמרה לו הבטריה... ואז בדרך היה גם קצת עצבים... ועזבו! 'אלה... נמאס לי ליהנות... בא נחזור הבייתה ודי! הבנו את העניין...

זה מה שקורה לי כשאני מחליט ליהנות!!! אני מרגיש **כמו דוב!!!** אני מרגיש מסורבל בבשר!!! בשביל ליהנות צריך **גם** להיות שבע... **וגם** לא להיות עייף... **וגם** שלא יעצבנו אותי על הדרך... **וגם** שיהיה בטריה בנגן **וגם** שלא ישב לידי מישהו שנוחר... **וגם** לא בצד של השמש... ותכלס אני כל הזמן בחוסר מנוחה משועו ובדוק כמו לחץ דם... רגע... **אני נהנה**

או לא נהנה

תגידו לי חברה... אתם עם כל ההנאות שלכם... אתם רוצים להגיד לי שזו הסאת יגון שעוברת עליכם כל הזמן?? מה... אתם יושבים במסעדה... וכל ביש אתם במתח האם זה טעים והאם הכניסו חצילים וכמה... ואולי חסר חריף... והאם הכסא נוח... ולמה אין שירות טוב... ואיך המיזוג??

אם ככה... תיהנו... תיהנה מהחיים... יערב לכם... עוד הנאה כזו ואבדנו...

אגב: אם כבר סיפורתי על על הטיול המזעזע הזה... שכל רגע התחשק לי משהו אחר וכל רגע הסתכלתי קדימה ואחורה האם אני נהנה... בעיצומם של העצבים שהיו שם!!! פתאום הגיע לי טלפון מאחד הגיסים... תשמע: הודו המבוגר נמצא עכשיו באשפוז בבית חולים... אתה יכול לבקר אותו?? אמרתי לו: בטח!! אנחנו כבר באוטובוס... והוא בדיוק עובר ליד... מאותו רגע זהו!! נחה דעתתי!!! הקמטים במצח התיישרו וכעצם השמים לטוהר... **בבת אחת**

הרגשתי מנוחה!!! מה קרה?? צריך לבקר חולים!!! אנחנו עכשיו נוסעים לבקר חולה...

אה... אבל אני רעב... ואני גם עייף... וגם הבטריה של הנגן... ויש לי שמש על השכל... אז מה!! מה זה קשור?? צריך לבקר חולים?? הבנת??

עד לפני רגע היינו פה על תקן של ליהנות... אם ליהנות אין לי מנוחה רגע... אני כל הזמן כמו הדוב המרקד... מסורבל בבשר ומוודא שהוא בטוח נהנה... (ובינינו... הרי כל רגע אני נהנה ממשוהו אחר... רגע אחד אני רוצה לישון... ורגע אחד אני רוצה לאכול... רגע אחד אני רוצה שהאוטובוס יעצור כי אני רוצה למזוג כוס ורגע אחד שהוא כבר יסע כי די... אבל ברגע **שצריך** לעשות משהו!!! חולה... זהו!!! יש לי יעד!!! וירא מנוחה כי טוב--ויט שכמו לסבול... כל המתח והסיריבל של הדוב המרקד של ההנאות אז לצד...

---זה הסיפור של מלכות מדי ופרס!!! הדוב המרקד!!! אוכלים ושותים דוב מסורבלים בבשר כדוב ואין להם מנוחה כדוב... מי שכל היום עסוק בנהנתנות חומרנית... הוא בן אדם שהחיים שלו מסורבלים... כי בשביל ליהנות כל הזמן צריך המון המון תנאים ופרטים שמסורבלים את החיים... והכי הכי: מי שמבסס את החיים שלו על הנאות הוא בן אדם שאין לו טיפת מנוחה!! כי הנאה זה משהו שמשנתנה משניה לשניה...

אם תשים לב זה ההבדל בין אחשוורוש להמון!

המון... יש לו תכנית... יש לו תכנית להשמיד את כל היהודים ב"ג באדר... ועד אז עקרונית הוא רגוע... אבל אחשוורוש?? אחשוורוש אין שום יעד... הוא פרעסער... הוא הרגע צריך ליהנות... וכל רגע הוא נהנה ממשוהו אחר... ולכן הארמון של אחשוורוש כל היום רוחש... כל יום מישהו אחר נתלה שם על עץ... כל יום כריזה אחרת... פתאום ביום בהיר משתה של חצי שנה... תעשה משהו!!! מיד אח"כ בום!! הורג את ושת'... אח"כ פתאום הוא מגדל את המן... רק תחשוב: לילה אחד אחשוורוש לא נרדם בלילה... **בסה"כ לילה אחד!!!** איזה בלגן הוא עושה מזה? לאיזה היסטריה הוא נכנס... מה יש... תרגע... אתה יודע כמה אנשים לא נרדמים בלילה?? אז נכון... מתהפכים מצד לצד וזה לא הכי נחמד... אז מה... מה יש... לא מתים מזה... אבל איפה? אחשוורוש זה דוב!! אם הוא לא נרדם ברבע שעה הראשונה... כל כולו נכנס לטראנס... מה עושים?? **אני לא נהנה**... הייתי אמור עכשיו לישון... אז איך זה יכול להיות... שוד ושבר... מהר להביא את ספר הזכרונות... וככה לא דקה וחצי הוא קם מהמיטה בחוסר מנוחה... אני לא נרדם... איך זה יכול להיות?? **עכשיו שים לב:** המן באותו לילה גם לא נרדם... אבל אצל המן זה מגיע עמוק הפוך... יש לו תכנית!! יש לו יעד!! והוא רגוע איתו... אדרבה... הוא לא נרדם מרוב שהוא מתכנן איך להרוג את מרדכי...

אתה קולט??

יש בן אדם שלא נרדם דווקא בגלל שיש לו יעד והוא כל הזמן חושב עליו וזה מעורר אותו... ויש אחד שלא נרדם והוא מתפוצץ מזה כי יש לו יעד אחד בלבד!!! להירדם!!! ואם זה לא מסתדר לו... מחר כל שושן משותקת... זה מאפיין של דובי!! מאפיין של הנאות... כל הערכים שלי מתחילים ונגמרים ב... אני צריך ליהנות ואוי ואבוי אם לא... --- לאחרונה יותר מידי הרבה פעמים יוצא לי לעמוד מול בחור צעיר והוא אומר: הרב... אבל אני נהנה מזה!!! ואז אני מסביר לו... שנוכן... אתה נהנה מזה... אבל... אני מסביר לו

משהו במשך כמה דקות... ואז הוא שוב עונה לי: **אבל אני נהנה מזה!!!** ושוב ושוב הוא חוזר על המשפט הזה... בהתחלה עיבן אותי המשפט הזה... מה פשר הטיעון אני נהנה מזה... עד שפתאום קלטתי שיש פה צליל מתחנן!!! צליל של מצוקה... צליל שזועק... אבל הרב... אני נהנה מזה!!! פתאום קלטתי שזה לא צחוק... זה לא סוג ההנאות שאני מכיר... ההנאות שאותו בחור מדבר עליהם זה משהו שהוא בציפור נפשו!!! ואז מה קלטתי?? שאצלנו המבוגרים יותר... פעם בחצי שנה היינו יוצאים ללונא פארק ושם היינו נהנים... המילה הנאה זה היה משהו שהולך עם פארק מים או טיול שנתי או איזה ארטיק מאוד "שווה" שקבלנו...

אבל היום הנאה זה משהו שתופס הרבה יותר משמעות בחיים!!!

נמצאים בדור שכל כולו **נהנתנות!!!** זה המוטיב!! זה היעד!! זו התפיסה הרווחת ברחוב... הסיבה שכשאני יוצא פעם ב... ליהנות אני רק סובל... זה בגלל שאני מושקע מספיק בהנאות ואני נוחת עליהם בפתאומיות ולכן זה נראה בהתאם... הנושא של ההנאות לא מספיק מפותח אצלי!! לא הוצאתי על זה מספיק אנרגיות וכסף... אבל צעיר בן דורנו שגדל בדור של נהנתנות!!! ההנאות זה ההנהווא!!! זה היעד!! אם נהנית מה חסרת... ואם לא נהנית מה קניית... (על משקל דעה קניית מה חסרת) והוא משקיע בזה... הוא מוציא על זה המון אנרגיות... זה נושא מושקע ומטופח!!! ופתאום אני מגיע אליו ככה בחצי פה ואומר לו: אל תעשן סיגריות... אל תחזיק פלאפון מוכשר שיש בו גם נגן וגם מצלמה... הוא פשוט מזועזע מההלזלז והשאט נפש שלי לצורך שלו בהנאה... מה פירוש כבוד הרב **אבל אני נהנה מזה!!! רבש"עוו!** פתאום קלטתי שיש פה נימה של עלבון... נימה שצועקת ההלו כבוד הרב... תבין שאצלי הנאה זה נושא!! ואם אני לא נהנה אז... אז **אני לא נהנה!!! ג'ו ו א ל ד !!! ירושלים אינה הפקר!!!**

לא נותר לי אלא לפנות אליכם בחורים יקרים כמו זקן מלא רחמים... אנא מכם... לטובתכם... אתם רוצים ליהנות?? תפסיקו להשתית את החיים שלהם על הנאות!! אין אדם שסובל בחיים כמו אחד שהחיים שלו מסתובבים סביב הנאות... הוא מסורבל כדוב!! הוא מוגבל בכל תנועה שלו... אין לו בחיים טיפת מנוחה... אפילו לא טיפה!! ממאמער אטיבה... תעשו טובה לעצמכם... נטו לעצמכם... תציבו לעצמכם יעדים מאתגרים בחיים... **ועוד מילה אחת:** בקשה לי אליכם בחורים יקרים... עוד מעט בין הזמנים... תצאו למסלולים מאתגרים!!! (כמובן לא מסוכנים...) תתפסו... תתאמצו... תלמדו ליהנות ממשוהו מאתגרי!! בדור שלי זה היה ברור ומובן מאלי!!! כל בחור שכיבד את עצמו התגאה לומר שהוא הלך למסלולים הכי קשים של שמונה שעות וטיפס על סולמות... והיום?? שמעתי שיש מודה חדשה!! משאלת לבו של בחור זה לשבת רגל על רגל באיזה צימר ולשמוע מוזיקה... **מסורבל כדוב!!!** חברה... מה קרה לכם?? הזדקנתם בעוד מועד... איפה אותם "בחורים שנהנים מריצתם וקפיצתם" שהשו"ע נותן להם היתר מיוחד לרוץ בשבת כי זה העונג שבת שלהם!! איפה החדוות נעורים... איפה האתגר שהסמיק לנו את הלחיים... אני מתבייש לדבר על זה... מי האמין שיום אחד נצטרך להגיד לבחור שילך לטייל... הרי אותנו זרקו מהישיבה כשתפסו אותנו שנסענו ליהודיה... והיום צריך לתפוס בחור באוזניים ולגלות לו סוד כמוס שיש גם הנאות ששייכות לאתגרי!!! לא כל ההנאות זה להיות מסורבל כמו דוב...

וכמובן!! אתה מבין לבד שאין מטרתו של מאמר זה לעודד בחורים לצאת לטייל במסלולים... אני מתכוין בעיקר: צא!!! צא מאיצטגנינות שלך... תבין שיש הנאות מסוג יעקב אבינו... כי שרית!! להילחם ולנצח!! להיות בחור ששש אלי קרב... מציב לעצמו יעדים של סיום מסכת עד סוף זמן ועומד בזה... והכי יודע מזה זה הנאה של נתינה והשקעה לבל ולבל?? זה ההנאות שהמכות לכס בחיי הנישואין... תבינו שזו הנאה... תבינו שלשבת כל היום ולחשוב רק על עצמי ולוודא שיש לי הכל... והכל נגיש... כמו איזה אתרוג בנרתיק זו הנאה של תינוקים... צא... צא מהקופסא... צא מהבועה... אין לך הרבה ברירה!! יום אחד בעל כרחך אתה תיאלץ להישקף להנאה הגדולה בחיים שהיא עונג הנתינה!! אז תתאמן על זה קצת... שזה לא יפול עליך כרעם ביום בהיר...

מה אתה חושב... למה אין לך מנוחה?? למה מי ששרוי בלא אשה הוא חצי בן אדם ואין לו טיפת מנוחה?? כי מי שאין לו למי לדאוג... אז אוטומטית הוא דואג רק לעצמו... ממילא הוא חושב רק על עצמו... וממילא כל רגע משהו מתחשק לו משהו אחר... וזה כל הזמן משתנה והוא מסורבל כדוב ואין לו הנאה כדוב... אבל כשאתה פוגש את עונג הנתינה... שאתה דואג לאחרים ואיכפת לך שלשני יהיה טוב... יש פה עונג יציב!!! הנאה... עשיתי טוב למישהו... והכי הכי: לאן אנחנו חותרים? להגיע לעונג הנתינה לה'!!! להמליך את ה'!!! לחיות בעולמו של ה' ולדעת שאם קבלתי מה' כל מה שאני רוצה... יופי... כיף לי... אני אתרוג... אבל אם לא קבלתי... אז יש לי הזדמנות לתת לה' המלכה!! להמליך אותו בזה שאני מקבל אותו ואני איתו בכל נפשך ובכל מילך מידה ובכל מילך מידה שהוא מודד לך... תנסה פעם לתת לה' המלכה כדוב!!! תחליט שבהזדמנות שיהיה אחד חלילה יקרה שה' לא סיפק את התוצרת ולא לגמרי עמד בציפיות שלך... במקום להרגיש כזה תרעומת לב... תחליט שאתה נותן לה' כתר מלוכה וממליך אותו בזה שאתה לא מתרעם... אתה כעת נותן לה'!!! במקום לקבל ממנו ולהרגיש כיף... הפעם נתת לה'!!! תחשוב על זה ותנסה לחוש את זה... ותנסה להסביר לעצמך אח"כ מה הרגשת... הרגשה של נתינה!! ועוד למי? לה'!!! זו הרגשה בפאר נעם אחר לגמרי... זו הנאה בליגה אחרת לגמרי!! וצריך לדעת שהיא קיימת!! ואני אגלה לך סוד: אני מכיר כאלו שהיה להם ניסיונות קשים מול מילוי סיפוקים והתקשו מאוד להתגבר על זה... ובסופו של דבר... למרבה התמיהון הפיתיון שהכי הצליח לשחד אותם לפרוש מניסיון זו ההבנה שאם אני מתגבר אני נותן לה' כתר מלוכה!! כשניסיתי להסביר לאותו אחד שהוא ירוחי יותר... זה לא עבד... עדיף ציפור אחת ביד וכו'... אבל כשהו עבר למישור של נתינה לה'... פתאום הבן אדם עף!! עף להנאות מסוג אחר לגמרי... עונג הנתינה לה'!!!